

“मीठे बच्चे- यो शरीररूपी खेलौना आत्मारूपी चैतन्य चाबीले चल्छ, तिमीले आफूलाई आत्मा निश्चय गन्यौ भने निर्भय बन्छौ ।”

प्रश्न:- आत्माले शरीरसँग खेल खेल्दै तल आएको छ, त्यसैले त्यसलाई कुनचाहिँ नाम दिइन्छ ?

उत्तर:- कठपुतली । जसरी ड्रामामा कठपुतलीको खेल देखाउँछन्, त्यसैगरी तिमी आत्माहरू कठपुतली जस्तै ५ हजार वर्षमा खेल खेल्दै तल आइपुगेका छौ । बाबा आउनु भएको छ- तिमी कठपुतलीहरूलाई माथि चढ्ने बाटो बताउन । अब तिमीले श्रीमतको चाबी लगायौ भने माथी पुग्नेछौ ।

गीत:- महफिल में जल उठी शमा.....

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई श्रीमत दिनुहुन्छ । कुनै बेला कसैको चलन राम्रो लागेन भने आमा-बाबुले भन्छन्- तिमीलाई ईश्वरले सद्बुद्धि देऊन् । बिचाराहरूलाई यो कुरा थाहै छैन, ईश्वरले साँच्चै मत दिनुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ईश्वरीय मत मिलिरहेको छ अर्थात् रूहानी बाबा बच्चाहरूलाई श्रेष्ठ मत दिइरहनु भएको छ, श्रेष्ठ बन्नको लागि । अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी सर्वश्रेष्ठ बनिरहेका छौ । बाबाले हामीलाई कति उच्च मत दिइरहनु भएको छ । हामी उहाँको मतमा चलेर मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । त्यसैले सिद्ध हुन्छ, मनुष्यलाई देवता बनाउने उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । सिक्खहरूले पनि गाउँछन्- मनुष्यबाट देवता बनाउनुभयो... त्यसैले अवश्य मनुष्यबाट देवता बनाउने मत दिनुहुन्छ । उहाँको महिमा पनि गाइएको छ- एको अंकार... कर्ता पुरुष, निर्भय... तिमी सबै निर्भय हुन्छौ । आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ नि । आत्मालाई कुनै भय रहँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- निर्भय बन । भय मान्नु किन ? तिमीलाई केही डर छैन । तिमी आफ्नै घरमा बसेर पनि बाबाको श्रीमत लिइरहन्छौ । अब श्रीमत कसको ? कसले दिनुहुन्छ ? यी कुरा गीतामा त छँदै छैन । अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पतित बनेका छौ, अब पावन बन्नको लागि मलाई याद गर । यो पुरुषोत्तम बन्ने मेला संगमयुगमा नै लाग्छ । धेरैले आएर श्रीमत लिन्छन् । यसलाई भनिन्छ- ईश्वरसँग बच्चाहरूको मेला । ईश्वर पनि निराकार हुनुहुन्छ । बच्चाहरू पनि निराकार छन् । हामी आत्मा हौं, यस्तो पक्का-पक्का बानी पार्नु छ । जसरी खेलौनामा चाबी घुमाइदियो भने डान्स गर्न लाग्छ । त्यस्तै आत्मा पनि यो शरीररूपी खेलौनाको चाबी हो । आत्मा यसमा भएन भने केही पनि गर्न सक्दैन । तिमी हौ चैतन्य खेलौना । खेलौनामा चाबी घुमाइएन भने कुनै कामको रहँदैन । रोकिन्छ । आत्मा पनि चैतन्य चाबी हो र यो अविनाशी, अमर चाबी हो । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- म देख्छु नै आत्मालाई । आत्माले सुन्छ- यो पक्का बानी पार्नु छ । यो चाबी भएन भने शरीर चलन सक्दैन । यिनलाई पनि अविनाशी चाबी मिलेको छ । यो चाबी ५ हजार वर्षसम्म चल्छ । चैतन्य चाबी भएकोले चक्र घुमि नै रहन्छ । यी हुन् चैतन्य खेलौनाहरू । बाबा पनि चैतन्य आत्मा हुनुहुन्छ । जब घुमाइएको चाबी पूरा हुन्छ तब फेरि बाबाले शुरू गर्ने युक्ति बताउनुहुन्छ- मलाई याद गन्यौ भने फेरि चाबी लाग्छ अर्थात् आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छ । जसरी मोटरमा पेट्रोल सकिएपछि फेरि भरिन्छ नि । अहिले तिम्रो आत्मा सम्झन्छ- हामीमा पेट्रोल कसरी भरिन्छ ? ब्याट्री खाली भएपछि फेरि त्यसमा पावर भरिन्छ नि । ब्याट्री खाली भएपछि लाइट बल्न पनि बन्द हुन्छ । अब तिम्रो आत्मारूपी ब्याट्री भरिन्छ । जति याद गछौ त्यति पावर भरिदै जान्छ । यति ८४ जन्मको चक्कर लगाएपछि ब्याट्री खाली भएको छ । सतो, रजो, तमोमा आएको छ । अब

२०७२ मंसिर २५ शुक्रबार ११-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

फेरि बाबा आउनु भएको छ चाबी घुमाउन अर्थात् ब्याट्रीलाई भर्न। पावर भएन भने मनुष्य कस्तो बन्छ ? त्यसैले अब यादद्वारा नै ब्याट्रीलाई भर्नु छ, यसलाई मानवीय ब्याट्री भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मसँग योग लगाऊ। यो ज्ञान एक बाबाले नै दिनुहुन्छ। सद्गति दाता उहाँ एक बाबा नै हुनुहुन्छ। अहिले तिम्रो सारा ब्याट्री भरिन्छ जुन फेरि ८४ जन्मसम्म पूरै पार्ट खेल्छौ। जसरी ड्रामामा कठपुतलीहरू नाँच्छन् नि, तिमी आत्माहरू पनि यस्तै कठपुतली जस्तै हो। माथिदेखि भर्दै ५ हजार वर्षमा एकदम तल आइपुग्छौ फेरि बाबा आएर माथि चढाउनुहुन्छ। त्यो त एउटा खेलौना हो। बाबा अर्थ सम्झाउनुहुन्छ— चढ्ने कला र भर्ने कलाको, ५ हजार वर्षको कुरा हो। तिमी जान्दछौ— श्रीमतबाट हामीमा चाबी भरिदै छ। हामी फुल सतोप्रधान बन्छौं अनि सारा पार्ट दोहोर्‍याउँछौं। कति सहज कुरा छ— बुझ्ने र बुझाउने। फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ— बुझ्छ उसैले जसले कल्प पहिले बुझेको हुन्छ। तिमीले जतिसुकै टाउको दुखाऊ, धेरै बुझ्न सक्दैनन्। बाबाले ज्ञान त सबैलाई एकै दिनुहुन्छ। जहाँ बसे पनि बाबालाई याद गर्नु छ। टिचर अगाडि नभए पनि तिमी यादमा बस्न सक्छौ। थाहा छ— बाबाको यादबाट नै हाम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। त्यसैले त्यस यादमा बस्नु छ। अरू कसैलाई बसाल्ने आवश्यकता छैन। खाँदा-पिउँदा, स्नान आदि गर्दा पनि बाबालाई याद गर। केही क्षण अरू कोही अगाडि बस्न आउँछ। यस्तो होइन, उसले तिमीलाई मदत गर्छ। होइन। हरेकले आफैँलाई मदत गर्नु छ। ईश्वरले त मत दिनु भएको छ, यस्तो-यस्तो गन्यौ भने तिम्रो दैवी बुद्धि बन्छ। यस्तो आकर्षण दिइन्छ। श्रीमत त सबैलाई दिदै रहनुहुन्छ। यति अवश्य हो, कसैको बुद्धि ठण्डा हुन्छ, कसैको तेज हुन्छ। पावन बाबासँग योग लाग्दैन भने ब्याट्री चार्ज हुँदैन। बाबाको श्रीमत मान्दैनन्। योग लाग्दैन। तिमी अहिले महसुस गर्छौ, हाम्रो ब्याट्री भरिदै जान्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान त अवश्य बन्नु छ। यतिबेला तिमीलाई परमात्माको श्रीमत मिलिरहेको छ। यो कुरा दुनियाँले बिलकुलै बुझ्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो यस मतले तिमी देवता बन्छौ, यसभन्दा उच्च कुनै कुरा छैन। वहाँ यो ज्ञान रहँदैन। यो पनि ड्रामामा बनेको छ। तिमीलाई पुरुषोत्तम बनाउनको लागि बाबा संगममा नै आउनुहुन्छ, जसको यादगार भक्ति मार्गमा मनाइन्छ, दशहरा पनि मनाउँछन् नि। जब बाबा आउनुहुन्छ, तब दशहरा हुन्छ। ५ हजार वर्षपछि हरेक कुरा दोहोरिन्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई नै यो ईश्वरीय मत अर्थात् श्रीमत मिल्छ, जसबाट तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। तिम्रो आत्मा सतोप्रधान थियो, त्यो तल भर्दै-भर्दै तमोप्रधान भ्रष्ट बन्न पुग्छ। फेरि बाबा बसेर ज्ञान र योग सिकाएर सतोप्रधान, श्रेष्ठ बनाउनुहुन्छ। बताउनुहुन्छ— तिमी कसरी सिँढीबाट तल भर्छौ। ड्रामा चलिरहन्छ। यो ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई कसैले पनि जान्दैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— अब तिमीलाई स्मृति आएको छ नि। हर एकको जन्मको कहानी त सम्झाउन सकिँदैन। लेखिएको छैन जसलाई पढेर सुनाउन सकियोस्। यो कुरा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। अहिले तिमी नै ब्राह्मण बनेका छौ फेरि देवता बन्नु छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय तीनवटै धर्म मैले स्थापना गर्छु। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ— हामी बाबाद्वारा ब्राह्मणवंशी बन्छौं फेरि सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी बन्छौं। जो फेल हुन्छ, ऊ चन्द्रवंशी बन्छ। केमा फेल ? योगमा। ज्ञान त धेरै सहज सम्झाएको छु। कसरी तिमी ८४ को चक्र लगाउँछौ। मनुष्य त ८४ लाख भनिदिन्छन् त्यसैले कति टाढा पुगेका छन्। अहिले तिमीलाई मिल्छ ईश्वरीय मत। ईश्वर त आउनुहुन्छ नै एकपल्ट। त्यसैले उहाँको मत पनि एकपल्ट नै मिल्छ। एक देवी-देवता धर्म थियो। अवश्य उनीहरूलाई ईश्वरीय मत मिलेको थियो, त्यसपछि त भयो संगमयुग। बाबा आएर दुनियाँलाई बदल्नुहुन्छ। तिमी अब परिवर्तन भइरहेका छौ।

२०७२ मंसिर २५ शुक्रबार ११-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

यतिबेला बाबाले तिमीलाई बदल्नुहुन्छ। तिमी भन्छौ— कल्प-कल्प हामी बदलिदै आएका छौं, बदलिदै रहन्छौं। यो चैतन्य ब्याट्री हो नि। त्यो हो जड। बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ— ५ हजार वर्षपछि बाबा आउनु भएको हो। सर्वश्रेष्ठ मत पनि दिनुहुन्छ। सर्वोच्च भगवान्को उच्च मत मिल्छ, जसबाट तिमी उच्च पद पाउँछौ। तिम्रो पासमा कोही आउँछ भने भन, तपाईं ईश्वरको सन्तान हुनुहुन्छ। ईश्वर शिवबाबा हुनुहुन्छ, शिवजयन्ती पनि मनाइन्छ। उहाँ सद्गतिदाता पनि हुनुहुन्छ। उहाँको आफ्नो शरीर त छँदै छैन। त्यसैले को द्वारा मत दिनुहुन्छ? तिमी पनि आत्मा हो, यस शरीरद्वारा कुराकानी गर्छौं नि। शरीर विना आत्माले केही पनि गर्न सक्दैन। निराकार बाबा पनि कसरी आउनुभयो? गायन पनि छ— रथमा आउनुहुन्छ। फेरि बसेर कसैले के, कसैले के बनाएका छन्। त्रिमूर्ति पनि सूक्ष्म वतनमा बसेको देखाइएको छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यी सबै हुन् साक्षात्कारका कुरा। बाँकी रचना त सबै यहीँ छ नि। त्यसैले रचयिता बाबालाई पनि यहाँ आउनुपर्छ। पतित दुनियाँमा नै आएर पावन बनाउनु पर्छ। यहाँ बच्चाहरूलाई डाइरेक्ट पावन बनाइरहनु भएको छ। जान्दछन्, फेरि पनि ज्ञान बुद्धिमा बस्दैन। कसैलाई बुझाउन सक्दैनन्। श्रीमतमा चल्दैनन् भने सर्वश्रेष्ठ बन्न सक्दैनन्। जसले बुझेकै छैन उसले के पद पाउँछ? जति सेवा गर्छन् उति नै उच्च पद पाउँछन्। बाबाले भन्नु भएको छ— हड्डी-हड्डी सेवामा लगाउनु छ। अलराउण्ड सेवा गर्नु छ। बाबाको सेवामा हामी हड्डी दिन पनि तयार छौं। धेरै बच्चीहरू तड्पिरहन्छन् सेवाको लागि। बाबाले हामीलाई छुटाउनुभयो भने हामी सेवामा लाग्छौं, जसबाट धेरैको कल्याण हुन्छ। सारा दुनियाँले त शारीरिक सेवा गर्छन्, त्यसबाट त सिँढी भर्दै आउँछौ। अब यस रूहानी सेवाबाट चढ्ती कला हुन्छ। हर एकले जान्न सक्छ— यो फलानाले मैले भन्दा धेरै सेवा गर्छ। सेवाधारी बच्चीहरू असल छन् भने सेन्टर पनि सम्हाल्न सक्छन्। कक्षामा क्रमैसँग बस्छन्। यहाँ त क्रमैसँग बसालिदैन, यसो गरियो भने त निराश हुन्छन्। जान्न त सक्छौ नि। सेवा गरेनौ भने पद पनि कम हुन्छ। धेरैको पद नम्बरवार हुन्छ नि। तर त्यो हो सुखधाम, यो हो दुःखधाम। वहाँ बिमारी आदि केही हुँदैन। बुद्धिले काम लिनुपर्छ। जान्नुपर्छ— हामीले धेरै सानो पद पाउँछौं किनकि सेवा त गर्दैनौं। सेवा गर्नाले नै पद मिल्न सक्छ। आफ्नो जाँच गर्नुपर्छ। हरेकले आफ्नो अवस्थालाई जान्दछन्। मम्मा बाबाले पनि सेवा गर्दै आउनु भएको छ। असल-असल बच्चाहरू पनि छन्। नोकरी गर्छन्, तर उनीहरूलाई भनिन्छ— आधा तलब लिने गरी छुट्टी लिएर सेवा गर, हर्जा छैन। जो बाबाको दिलमा छ, ऊ राज्यको तख्तमा बस्छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। यसरी नै विजय मालामा आउँछन्। अर्पण पनि गर्छन्, सेवा पनि गर्छन्। कोही त अर्पण भएर पनि सेवा गर्दैनन्, त्यसैले पद कम हुन जान्छ नि। यो राजधानी स्थापना हुन्छ, श्रीमतद्वारा। यस्तो कहिल्यै सुन्यौ? अथवा पढाइबाट राजाई स्थापना हुन्छ, यो कहिल्यै सुन्यौ? कहिल्यै देख्यौ? हो, दान-पुण्य गर्नाले राजाको घरमा जन्म लिन सक्छौ। बाँकी पढाइबाट राजाई पद पाइन्छ, यस्तो त कहिल्यै सुनेका छैनौ। कसैलाई थाहा पनि छैन। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमीले पूरा ८४ जन्म लिएका छौ। तिमी अब माथि जानु छ। छ धेरै सजिलो। तिमीले कल्प-कल्प जान्दछौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। बाबाले याद-प्यार पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार नै दिनुहुन्छ। धेरै याद प्यार उसैलाई दिनुहुन्छ, जो सेवामा हुन्छन्। त्यसैले आफ्नो जाँच गर्नु छ, म दिलमा चढेको छु? मालाको दाना बन्न सक्छु? नपढेकाले अवश्य पढेकाको अगाडि भारी बोक्नेछन्। बाबाले त सम्झाउनुहुन्छ— बच्चाहरूले पुरुषार्थ गरून्, तर ड्रामामा पार्ट छैन भने फेरि जतिसुकै कोसिस गरे पनि चढ्दैनन्। कुनै न कुनै ग्रहचारी लाग्छ। देह-अभिमानबाट नै फेरि अरू विकार आउँछन्। मुख्य कडा बिमारी भनेकै देह-अभिमानको

२०७२ मंसिर २५ शुक्रबार ११-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हो। सत्ययुगमा देह-अभिमानको नाम नै हुँदैन। वहाँ त हुन्छ नै तिम्रो प्रारब्ध। यो यहाँ नै बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। अरू कसैले यस्तो श्रीमत दिदैन— आफूलाई आत्मा सम्भेर म एकलाई याद गर। यो मुख्य कुरा हो। लेखनुपर्छ— निराकार भगवान् भन्नुहुन्छ, म एकलाई नै याद गर। आफूलाई आत्मा सम्भर। आफ्नो शरीरलाई पनि याद नगर। जसरी भक्तिमा एक शिवको नै पूजा गर्छौं। अब ज्ञान पनि केवल मैले नै दिन्छु। बाँकी सबै हो भक्ति, अव्यभिचारी ज्ञान एकमात्र शिवबाबाबाट तिमीलाई मिल्छ। यस ज्ञान सागरबाट रत्न निस्कन्छन्। त्यो सागरको कुरा होइन। यहाँ ज्ञान सागरले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ, जसबाट तिमी देवता बन्छौ। शास्त्रहरूमा त के के लेखिदिएका छन्। सागरबाट देवता निस्के फेरि रत्न दिए। यहाँ ज्ञान सागरले तिमी बच्चाहरूलाई रत्न दिनुहुन्छ। तिमी ज्ञान रत्न लिन्छौ। पहिले पत्थर लिन्थ्यौ, त्यसैले पत्थरबुद्धि बन्न पुग्यौ। अब रत्न लिएर तिमी पारसबुद्धि बन्छौ। पारसनाथ बन्छौ नि। यी पारसनाथ (लक्ष्मी-नारायण) विश्वको मालिक थिए। भक्ति मार्गमा त अनेक नाम, अनेक चित्र बनाएका छन्। वास्तवमा लक्ष्मी-नारायण वा पारसनाथ एकै हुन्। नेपालमा पशुपतिनाथको मेला लाग्छ, उहाँ पनि पारसनाथ नै हुनुहुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले जुन ज्ञान रत्न दिनु भएको छ, त्यसैलाई लिनु छ, पत्थरलाई होइन। देह-अभिमानको कडा बिमारीबाट स्वयंलाई बचाउनु छ।
- २) आफ्नो ब्याट्रीलाई फूल चार्ज गर्नको लागि पावर हाउस बाबासँग योग लगाउनु छ। आत्म-अभिमान रहने पुरुषार्थ गर्नु छ। निर्भय रहनु छ।

वरदानः— संगमयुगमा प्रत्यक्षफलद्वारा शक्तिशाली बन्ने सदा समर्थ आत्मा भव

संगमयुगमा जुन आत्माहरू बेहद सेवाको निमित्त बन्छन्, उनीहरूलाई निमित्त बनेकोमा प्रत्यक्षफलको रूपमा शक्ति मिल्छ। यो प्रत्यक्ष फल नै श्रेष्ठ युगको फल हो। यस्तो फल खाने शक्तिशाली आत्माले कुनै पनि परिस्थितिमाथि सहजै विजय प्राप्त गर्छ। ऊ समर्थ बाबाको साथमा हुनुको कारण व्यर्थबाट सहजै मुक्त हुन्छ। विषालु सर्प जस्तो परिस्थितिमाथि पनि उसको विजय हुन्छ। त्यसैले यादगारको रूपमा श्रीकृष्णले सर्पको शिरमाथि नृत्य गरेको देखाइन्छ।

स्लोगनः— पास विद् अनर बनेर पास्टलाई पास गरेर बाबाको सधैं पासमा रहने गर।